

Нарешті стратегічна Європа? Виклик оборони на випередження

Що ж потрібно зробити, щоб європейські лідери їхня стримана підтримка України свідчить про те, що вони ще не оцінили міру війни, яку їм оголосив Путін.

Їхня стримана підтримка України свідчить про те, що вони ще не оцінили міру війни, яку їм оголосив Путін. Коли ми пізніше подивимося на позицію Заходу, на додаток до викриттів про всюдисущу проросійську п'яту колону в Європі, ми будемо оцінювати їхню майже злочинну боязкість.

Скільки ще тисяч смертей має статися, перш ніж ми дійсно вирішимо перемогти російську агресію і остаточно відвернути її від ревізійністського експансіонізму, який загрожує всій Європі?

Європа не повинна боятися спрогнозованого розпаду Росії, який, ймовірно, супроводжуватиметься її єдиним можливим порятунком: падінням чекістів, які захопили там владу.

Внутрішні заворушення, що стають дедалі більш авторитарними, але водночас і дедалі біднішими, поширюються. Башкирія, Татарстан, Бурятія та багато з 89 "суб'єктів" Російської Федерації віддаляються від Москви, бо більше не можуть задовольняти примхи та потреби в гарматному м'ясі причетних до влади злочинців. Країна біднішає, населення страждає від приватизації, репресії стали майже сталінськими. Кінець близький. Не треба його боятися. Немає сенсу намагатися сповільнити його ззовні. Кінець Радянського Союзу був пережитий. Так само буде з остаточним завершенням цього процесу.

Стійкість, розсудливість та терпіння європейців, безумовно, є перевагою перед обличчям катастрофи, що насувається, але їх буде недостатньо.

Як можна пояснити той факт, що загрози морському судноплавству в Червоному морі не викликали негайної і сильної реакції з боку людей, яких це стосується в першу чергу, - європейців? Європейський Союз бачить себе захисником принципу свободи судноплавства. Але вона також може похвалитися найбільшим у світі комерційним флотом, на який припадає 70% світових вантажоперевезень (і 60% контейнеровозів), зокрема завдяки 4 перевізникам, що входять до списку 5 найбільших у світі (MSC, Maersk, CMA-CGM, Hapag-Lloyd).

Яка користь від 400 європейських військових кораблів? Невже Євросоюз не здатен забезпечити транзит через Баб-ель-Мандебську протоку? Чому він знову перекладає відповідальність на США? Чи його геостратегічні претензії потонуть у Червоному морі? І що, якщо одного дня азійські протоки будуть заблоковані військовими діями Китаю?

Європа хоче бути "геостратегічною": ось і настав час!

Європейці більше не можуть дозволити, щоб українські цивільні гинули під російськими ракетами, а конфлікт затягувався через страх ескалації, якої ніколи не буде.

Ми не можемо дозволити Ірану та його маріонеткам тримати в заручниках світову торгівлю, підживлювати інфляцію та нестабільність в Європі, виснажувати ресурси Суецького каналу під страхом того, що інші протоки - Ормузька, Малаккська - піддадуться такому ж шантажу.

Європа повинна взяти на себе глобальну відповідальність, щоб уникнути зараження прикладом Росії, яка розв'язала насильство по всій планеті і випустила на волю бандитів там, де вони сподіваються використати досі стримувані ресентименти.

Відтепер лише рішучість, погроза силою і твердість можуть гарантувати європейський мир.

Європейці повинні продемонструвати свою рішучість вести війну проти тих, хто публічно оголошує себе їхніми ворогами, якщо вони хочуть мати хоч якийсь шанс уникнути можливої війни. Слабкість означатиме неминучий конфлікт. Вони повинні раз і назавжди поховати часи імперій, в які досі вірить лише Росія. Вони повинні бути готові вести війну, щоб не довелося цього робити в реальності.

Відтепер, як це, на жаль, часто бувало в нашій історії, лише можливість застосування сили може гарантувати мир.

Ми повинні закликати до справжньої революції в Європі, яка залишається нашим найкращим надбанням для миру, за умови, що вона прокинеться.